

Opcat-inspektion av Polismyndigheten, polisregion Stockholm, arresten Solna, den 1 och 2 mars 2023

Inspektionen i korthet: Inspektionen inriktades framför allt på situationen för frihetsberövade barn. JO uttalar att det är bekymmersamt att barn regelbundet hålls i förvar i arresten Solna och att Polismyndigheten helt tycks förlita sig på att Kriminalvården ska kunna tillhandahålla platser på häkten i Stockholmsområdet. Det är allmänt känt att beläggningssituationen inom Kriminalvården sedan en längre tid är mycket ansträngd. JO konstaterar att Polismyndigheten inte har gjort tillräckliga ansträngningar, t.ex. genom att anpassa sina lokaler, för att på egen hand kunna ta om hand gripna och anhållna barn i enlighet med lagens krav. Polismyndigheten behöver vidta åtgärder för att komma tillrätta med att det regelbundet hålls barn i förvar i arresten Solna. Protokollat innehåller uttalanden även i andra delar, bl.a. om ansvaret för säkerhetsbedömningar, information till intagna och om dokumentation.

Inspektionens genomförande

På uppdrag av JO Per Lennerbrant genomförde enhetschefen Gunilla Bergerén den 1 och 2 mars 2023 en oanmäld inspektion av Polismyndigheten, polisregion Stockholm, arresten Solna. Vid inspektionen deltog även föredragandena Mattias Karlsson och Clara Ljunggren.

Inspektionen inleddes med att chefen för stationsbefälsgruppen AA kortfattat presenterade verksamheten. Därefter förevisades arresten och delar av lokalerna fotograferades. JO:s medarbetare gjorde en översiktlig granskning av bl.a. rutiner och checklistor samt utskriften ur Polismyndighetens digitala arrestförteckning (DAF). Vidare samtalade JO:s medarbetare med sex polisanställda och tre arrestantvakter anställda av ett bevakningsföretag samt med en intagen i arresten.

Inspektionen avslutades med en genomgång där företrädare för Polismyndigheten gavs möjlighet att kommentera vissa av de iakttagelser som JO:s medarbetare hade gjort vid inspektionen. Vid den avslutande genomgången deltog sektionschefen tillika arrestföreståndaren BB och chefen för stationsbefälsgruppen AA.

Inspektionens syfte

Inspektionen är en del av JO:s verksamhet för att förebygga tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning av frihetsberövade personer, Opcat-verksamheten. Opcat är den engelska förkortningen av tilläggsprotokollet till FN:s tortyrkonvention (Optional Protocol to the Convention against Torture). Länder som anslutit sig till protokollet har förbundit sig att inrätta ett nationellt besöksorgan som regelbundet besöker platser där personer kan hållas frihetsberövade. I Sverige har JO tilldelats detta uppdrag. Information om JO:s Opcat-verksamhet finns på JO:s webbplats.

Arresten Solna inspekterades senast av JO den 10 januari 2013, vilket också skedde inom ramen för Opcat-uppdraget (se JO:s protokoll i dnr 104-2013).

Inspektionen inriktades framför allt på situationen för frihetsberövade barn. Vid inspektionen granskades bl.a. i vilken omfattning, var och under vilka förhållanden barn hålls i förvar i arresten.

lakttagelser vid inspektionen och uttalanden av JO Per Lennerbrant

Nedan följer en beskrivning av de iakttagelser som JO:s medarbetare gjorde under inspektionen.

I anslutning till respektive rubrik finns uttalanden av JO Per Lennerbrant.

Organisation och uppdrag

lakttagelser

Arresten Solna är öppen dygnet runt alla dagar i veckan. I arresten finns 17 anhållningsceller, 4 tillnyktringsceller och 3 s.k. kombiceller. När inspektionen inleddes hölls totalt 15 personer i förvar i arresten. De intagna var mellan 18 och 49 år. En var dem var placerad i arresten med stöd av 10 kap. 20 § utlänningslagen och övriga var anhållna eller gripna.

Under inspektionen var två stationsbefäl i tjänst. Stationsbefälen har en arbetsledande funktion i förhållande till arrestantvakterna och leder det operativa arbetet i arresten. Det är stationsbefälen som gör förmansprövningar och säkerhetsbedömningar för bl.a. personer omhändertagna med stöd av polislagen och lagen om omhändertagande av berusade personer m.m. (LOB). Jourförundersökningsledare med arrestansvar (JFUL) ansvarar för säkerhetsbedömningar i fråga om personer misstänkta för brott. Efter att en person har placerats i cell är det stationsbefälen som ansvarar för dennes vistelse i arresten oavsett anledningen till frihetsberövandet.

I samtal med personal framfördes att det delade ansvaret för säkerhetsbedömningar fungerar väl. Personalen lyfte fram att stationsbefälen och JFUL sitter nära varandra och att de har ett bra samarbete. Det kom fram att JFUL är juniora i förhållande till stationsbefälen som har arbetat som poliser under lång tid och därför har mer erfarenhet av arbete i arresten. I samtal med personal nämndes även att det förekommer att JFUL inte använder tolk vid språk-

förbistringar i samband med säkerhetsbedömningar. Det uppkom fråga om det är möjligt för den intagne att svara på frågor om hälsotillstånd m.m.

Vid den *avslutande genomgången* frågade JO:s medarbetare om ledningen ser någon risk med det delade ansvaret för säkerhetsbedömningar. Ledningen uppgav att den rådande ordningen är arbetsbesparande. Även om stationsbefälen skulle få ansvaret för säkerhetsbedömningar gällande alla som tas in i arresten, skulle JFUL ändå behöva vara involverade i frågan om gripandet ska bestå eller hävas. Ledningen framhöll också att stationsbefälen, pga. rotationen av personal, alltid får ta över ansvaret för intagna som de inte själva har gjort säkerhetsbedömningar för.

Uttalanden av JO Per Lennerbrant

En viktig del i säkerhetsarbetet kring de intagna är den säkerhetsbedömning som alltid ska ske när en person tas in i arresten. Bedömningen läggs till grund för bl.a. ett beslut om med vilken frekvens den intagne ska ses till. Den första tiden i arresten är ofta mest kritisk för den intagne ur hälso- och säkerhetsynpunkt. I Polismyndighetens handbok för arrestverksamheten rekommenderas därför en tätare tillsyn av gripna under de första timmarna av frihetsberövandet (PM 2017:63 s. 45).

Uppdelningen av uppgifter mellan stationsbefäl och JFUL innebär att stationsbefälen inte träffar de intagna som är misstänkta för brott vid intagningen och inte heller gör säkerhetsbedömningen för dem. Stationsbefälen har dock ansvaret även för dessa personer i arresten. Jag noterar att ledningen är nöjd med uppdelningen. För egen del ser jag dock vissa risker, bl.a. mot bakgrund av uppgiften om att det kan vara svårt att göra en korrekt bedömning av den intagne på grund av språkförbistringar. Även om säkerhetsbedömningen ska dokumenteras och det sker en överlämning mellan JFUL och stationsbefäl finns det en risk att relevant information går förlorad exempelvis för bedömning av vilken tillsyn som ska gälla för den intagne. För mig framstår det som en rimlig ordning att stationsbefälen, som är ansvariga för det operativa arbetet i arresten, träffar den intagne i samband med att denne tas in och bildar sig en egen uppfattning om hälsotillståndet och eventuella behov av säkerhetsåtgärder. Jag vill därför uppmana Polismyndigheten att se över om uppdelningen av uppgifter mellan stationsbefälen och JFUL är lämplig eller om den bör ändras på något sätt.

Bemanning och personalens kompetens m.m.

lakttagelser

Ett privat bevakningsföretag, Securus Säkerhet i Sverige AB (Securus), ansvarar för bemanningen av arrestantvakter i arresten. Minst tre arrestantvakter är i tjänst dygnet runt. Polisanställd personal beskrev att det är ett tiotal vakter som regelbundet bemannar arresten. Dagtid arbetar ofta ungefär samma personer men nattetid kan det variera och vara flera nyanställda. I samtal med

arrestantvakter framkom att det innebär en påfrestning när det är flera nyanställda i tjänst.

Både arrestantvakter och stationsbefäl uppgav att kontakten mellan yrkesgrupperna fungerar bra. Stationsbefälen kommer då och då till arresten och vakterna kontaktar vid behov stationsbefälen per telefon eller genom att gå till deras rum.

Enligt avtalet mellan Polismyndigheten och Securus ska arrestantvakterna bl.a. vara svenska medborgare och ha genomgått väktargrundutbildning steg 1 och 2 samt ha minst ett års erfarenhet från väktar- eller arrestantuppdrag. För att bli tilldelad sitt förordnande är Securus personal även skyldig att gå en särskild utbildning som organiseras av Polismyndigheten. Utbildningstiden är tio dagar, varav fem dagar är förlagda på arbetsplatsen. I samtal med arrestantvakter framkom det kan ta lång tid innan nya vakter får gå Polismyndighetens utbildning.

Arbetet i arresten styrs bl.a. av ett arrestdirektiv som senast uppdaterades 2019. Arrestdirektivet innehåller vissa inaktuella uppgifter. Det refereras t.ex. återkommande till systemet CellTrac, vilket inte längre används. Vid inspektionen framkom att det har tagits fram ett utkast till nytt arrestdirektiv. Det nya arrestdirektivet har inte färdigställts i avvaktan på att det görs en översyn av Polismyndighetens handbok för arrestverksamheten. Under inspektionen uttryckte personal frustration över att arbetet med att uppdatera handboken har dragit ut på tiden.

Vid introduktion av nya arrestantvakter används en checklista som Securus har tagit fram. I den anges bl.a. att den som är omhändertagen med stöd av LOB är omhändertagen antingen 4, 6 eller 8 timmar. I checklistan anges även felaktigt att tobak inte är tillåtet för intagna under 18 år och att systemet CellTrac används.

Vid den *avslutande genomgången* uppgav ledningen att det är oacceptabelt att det används en checklista i arresten som innehåller direkta felaktigheter och uppgifter som inte stämmer överens med Polismyndighetens rutiner. Ledningen framhöll också att arrestutbildningen anordnas av Polismyndigheten på nationell nivå och att arresten Solna alltså inte äger frågan om när den ska äga rum.

Uttalanden av JO Per Lennerbrant

Jag är medveten om att det pågår ett arbete med att uppdatera Polismyndighetens arresthandbok. Jag har också viss förståelse för att det är problematiskt för arresten att arbetet med handboken ännu inte har slutförts. Detta innebär dock inte att arresten kan underlåta att se till att de lokala rutindokumenterna är korrekta och aktuella. Mot bakgrund av det som kom fram om felaktigheter i den checklista som bevakningsföretaget har tagit fram, vill

jag också poängtera att det är arresten Solna som ansvarar för de rutindokument som gäller för arbetet i arresten (se JO:s protokoll i dnr O 14-2022).

När det gäller checklistan vill jag särskilt nämna att ett omhändertagande för berusning ska pågå så kort tid som möjligt och att det ska ske en kontinuerlig prövning av om förutsättningarna för ett fortsatt omhändertagande är uppfyllda. Jag ser därför allvarligt på uppgifterna i checklistan om fasta tider för hur länge ett omhändertagande ska bestå. Uppgifterna om fasta tider bör snarast tas bort ur checklistan.

Barn i arresten

lakttagelser

I samtal med personal kom det fram att barn regelbundet befinner sig i arresten. Personal berättade att barn får vistas i ett förhörssrum eller sitta på en bänk i arrestintaget fram till beslut om anhållande. Om barnet anhålls kan det placeras i en cell en bit bort från tillnyktringscellerna och intaget, dvs. i den lugnare delen av arresten. Personal uppgav att det alltid görs ansträngningar att hitta en alternativ placering innan barn placeras i cell, framförallt genom att ta kontakt med häktena i Stockholmsområdet. Så länge barnet är kvar i arresten kontaktas häktena löpande för kontroll av om det finns lediga platser.

I samtal med personal lämnades olika uppgifter om vem som ansvarar för den initiala kontakten med häktena, dvs. innan barnet placeras i cell. Ett stationsbefäl uppgav att det är JFUL som har det ansvaret och att när stationsbefälet tar över ansvaret för barnet kontrolleras om JFUL tagit kontakt med häktena. En JFUL uppgav att det är stationsbefälet som ska ta kontakt med häkten. I samtal med personal framkom att det har blivit allt svårare att få plats för barn i häkten och att situationen har blivit särskilt ansträngd sedan årsskiftet 2022/2023.

Av uppgifter från DAF framgår att 33 gripna eller anhållna barn har varit i arresten under perioden 1 december 2022–1 mars 2023. JO:s medarbetare granskade under inspektionen handlingarna i drygt tio av dessa ärenden. Vid granskningen bekräftades den bild som personalen beskrivit i samtal, dvs. att arresten kontaktar häktena i Stockholmsområdet innan ett barn placeras i cell. I något ärende var det också dokumenterat att socialtjänsten hade tillfrågats om en alternativ placering för barnet. I de granskade ärendena varierade det om och hur snabbt barnen kunnat få en plats i ett häkte. I några ärenden hade barnen blivit kvar i arresten fram till att de häktades. Av dokumentationen framgick att stationsbefälen löpande hade haft kontakt med häktena i Stockholmsområdet och att det många gånger hade gått att få en plats efter viss tid. Det förekom också att häktena hade kunnat erbjuda en plats direkt och att barnen därmed inte hade blivit placerade i en cell i arresten.

Vidare kom det i samtal med polisanställd personal fram att de känner till Polismyndighetens nationella rutindokument som finns för barn i arrest, bl.a. beslutsstödet för stationsbefäl och arresthandbokens avsnitt om barn. Flera

ansåg att Polismyndigheten på central nivå inte hade vidtagit tillräckliga åtgärder inför att 6 a § lagen med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare (LUL) infördes. De påtalade att det inte finns tillräckliga verktyg för att kunna uppfylla bestämmelsen och menade att det många gånger kan vara bättre att bli placerad i en cell, än att t.ex. sitta på en bänk i arrestintaget där stökiga personer kommer och går.

Arrestantvakterna berättade att den nationella arrestutbildningen innehåller ett avsnitt om barn. De uppgav också att det finns särskilda rutiner för barn och beskrev hur de arbetar för att underlätta barnens situation i arresten. Arrestantvakterna erbjuder t.ex. barnen böcker och de tillhandahålls också utevistelser och dusch i större utsträckning än vuxna. Vidare har barn tillsyn varje kvart och arrestantvakterna interagerar mer med dem.

Vid den *avslutande genomgången* framförde ledningen att det i Stockholmsområdet borde finnas underlag för att inrätta särskilda arrester för barn och att Polismyndigheten borde se över detta. Ledningen uppgav också att ansvaret för att eftersöka en alternativ placering för barn ligger på stationsbefälen och att detta kommer att klargöras.

Uttalanden av JO Per Lennerbrant

Den som inte har fyllt 18 år och som är gripen eller anhållen får hållas i förvar i polisarrest endast om det är absolut nödvändigt (se 6 a § LUL). Bestämmelsen trädde i kraft den 1 juli 2021. Jag har vid tidigare inspektioner redogjort för bakgrunden till den aktuella bestämmelsen och gjort uttalanden om vad den innebär för Polismyndigheten (se JO:s protokoll i dnr O 27-2021 och O 14-2022). Jag hänvisar till dessa uttalanden och påminner om att bestämmelsen och de tydliga intentioner som finns med lagstiftningen ställer krav på Polismyndigheten att planera och ha kapacitet för att flera, ibland många, barn samtidigt är gripna eller anhållna.

Under inspektionen kom det fram att det görs ansträngningar för att hitta en annan placering för barn än i en cell i arresten. Personalen är också medveten om vad som gäller beträffande barn och har kännedom om de rutindokument som finns. Vidare tycks arrestantvakterna göra sitt bästa för att barnen ska ha det så bra som möjligt i arresten. Detta är givetvis positivt.

Det är dock bekymmersamt att barn regelbundet hålls i förvar i arresten Solna. Polismyndigheten tycks helt förlita sig på att Kriminalvården ska kunna tillhandahålla platser på häkten i Stockholmsområdet. Samtidigt är det allmänt känt att beläggningssituationen inom Kriminalvården sedan en längre tid är mycket ansträngd. Jag kan inte dra någon annan slutsats än att Polismyndigheten inte har gjort tillräckliga ansträngningar, t.ex. genom att anpassa sina lokaler, för att på egen hand kunna ta om hand gripna och anhållna barn i enlighet med lagens krav. Polismyndigheten behöver därför vidta åtgärder för att komma tillrätta med att det regelbundet hålls barn i förvar i arresten Solna. Frågan är angelägen.

Fysisk miljö

lakttagelser

Arresten har tre s.k. kombiceller som motsvarar tillnyktringscellerna med skillnaden att de är utrustade med fast brits och kudde. JO:s medarbetare noterade även att två av anhållningscellerna saknar stol och bord (cell 8 och 9). Vidare är persiennerna i arrestens celler vinklade och det går inte att reglera dem. Personal uppgav att orsaken till detta är att de intagna inte ska kunna se in i tjänsterum eller andra celler. I samtal med personal framkom även att det är lyhört och att intagna störs när personalen spolar toaletterna. Personal uppgav också att det går att kommunicera mellan cellerna via avloppsrören.

Arresten har två mindre rastgårdar. Det är omgärdade av höga väggar och det går därmed inte att se ut. Vid rundvandringen var rastgårdarna nedskräpade med cigarettfimpar.

Vid den *avslutande genomgången* framförde ledningen att tillgången på celler avgör om någon behöver placeras i kombicellerna respektive i cell 8 och 9. De som är omhändertagna med stöd av LOB kan placeras i kombicellerna om det bedöms förenligt med säkerhetsprövningen som gjorts för den intagne. Cell 8 och 9 används när det är brist på tillgängliga celler. Blir den intagne anhållen får han eller hon byta cell så fort en normalutrustad cell blir ledig.

Vidare uppgav ledningen att säkerhetsskäl ligger bakom att persiennerna inte går att reglera. Det ska nämligen inte finnas snören i cellen. Ledningen kände inte igen uppgiften om att det skulle gå att kommunicera via avloppsrören och kommer att följa upp detta.

På fråga från JO:s medarbetare uppgav ledningen att askkopporna på rastgårdarna har tagits bort pga. brandrisk och att de intagna därför slänger fimpar på marken. Rastgårdarna städas en gång per vecka.

Uttalanden av JO Per Lennerbrant

Av 3 § förordningen om utformningen av häkten och polisarrest framgår att ett förvaringsrum i en polisarrest ska vara ändamålsenligt utrustat för den intagnes behov. I rummet ska det finnas stol, bord, säng och utrymme för förvaring av tillhörigheter. Rum som används till förvaring av berusade, våldsamma eller sjuka personer får ha annan lämplig inredning.

Polismyndigheten måste vidta åtgärder för att se till att cellerna i arresten är utrustade i enlighet med dessa krav. Vid översynen bör Polismyndigheten också överväga att förse samtliga celler med anordningar som medger reglering av ljusinsläpp och förbättra miljön på rastgårdarna. Polismyndigheten bör också kontrollera uppgifterna om problem med ljudmiljön i arresten och vid behov åtgärda detta.

Information till barn och andra intagna

lakttagelser

I samtal med personal nämndes olika uppgifter om vem som ansvarar för att informera intagna om deras rättigheter och om de rutiner som gäller i arresten. Personalen uppgav vidare att det inte finns särskilda rutiner för informationsöverlämning till barn. I de granskade ärendena gällande barn misstänkta för brott varierar det om det varit JFUL, polispatrullen eller arrestpersonalen som lämnat information om rättigheter och rutiner. I vissa ärenden framgår det om informationen har lämnats skriftligen eller muntligen, medan det i andra ärenden inte är tydligt dokumenterat.

JO:s medarbetare samtalade under inspektionen med en intagen som nyligen hade fyllt 18 år. I samband med att han togs in i arresten begärde han att hans mamma skulle kontaktas. Han uppgav att personalen inte hade återkommit till honom för att berätta om mamman var underrättad och att han mådde dåligt över att inte veta om hon kände till var han befann sig.

Vid den *avslutande genomgången* uppgav ledningen att det vanligen är polispatrullen eller arrestantvakterna som informerar om rättigheter och rutiner. Ledningen framförde att detta måste vara flexibelt och att det inte går att ha en rutin för vem som ska lämna information till intagna. Den som gjort förmansprövningen och säkerhetsbedömningen, dvs. stationsbefäl eller JFUL, ansvarar dock alltid för att kontrollera att informationen har lämnats.

Uttalanden av JO Per Lennerbrant

Mot bakgrund av uppgifterna om att det inte finns några särskilda rutiner för informationsöverlämning till barn vill jag föra fram följande. När det gäller barn misstänkta för brott finns det i bilaga 5 till Polismyndighetens handbok om arrestverksamheten en redogörelse för vilken information som barnet ska få och hur det kan säkerställas att barnet har förstått informationen. Jag har tidigare uttalat att det är av grundläggande betydelse att alla som arbetar i arrestverksamheten anpassar sitt bemötande och informationsöverlämnandet till barnets mognadsgrad samt att information till barn som utgångspunkt bör ges skriftligen och muntligen vid flera tillfällen (se JO:s protokoll i dnr O 14-2022). Polismyndigheten bör se till att alla som arbetar i arrestverksamheten känner till detta.

Europarådets kommitté mot tortyr, CPT, uppmärksammade vid sitt senaste besök i Sverige 2021 brister när det gäller underrättelser till anhöriga om frihetsberövandet. CPT rekommenderar bl.a. att en intagen som har begärt att få underrätta en anhörig om frihetsberövandet ska få återkoppling på om den anhörige blivit underrättad eller inte (se CPT/Inf [2021]20, para. 12). Även JO har uttalat att det är viktigt att den misstänkte blir informerad om huruvida hans eller hennes närstående är underrättade om frihetsberövandet (se JO 2013/14 s. 133). Jag förutsätter att Polismyndigheten ser till att den som hålls i förvar i arrest får en sådan återkoppling.

Dokumentation

lakttagelser

I den digitala arrestförteckningen DAF finns en funktion som kallas arrestliggare. I arrestliggaren listas alla som är intagna i arresten. Genom att titta i liggaren kan personalen få en samlad bild av vilka som befinner sig i arresten och bl.a. se när nästa tillsyn ska genomföras för respektive intagen. I liggaren finns också en ruta för viktig information. Enligt personal kan det i denna ruta anges t.ex. om en intagen har ett inbokat besök med advokat eller läkare samt om en intagen ska ges särskild kost eller läkemedel. Noteringarna som förs in i rutan för viktig information sparas inte i DAF när ärendet avslutas. Det är stationsbefälen som avslutar ärenden i DAF.

Ett stationsbefäl som JO:s medarbetare samtalade med uppgav att såvitt denne känner till görs det inte regelmässigt någon kontroll av om det finns noteringar i rutan för viktig information som bör sparas genom att dokumenteras på något annat sätt.

JO:s medarbetare uppmärksammade att det i ett ärende hade antecknats att en intagen behövde få mat på ett visst sätt med hänsyn till sjukdom. Informationen, som arresten ska ha fått muntligen från en läkare, fanns inte dokumenterad någon annanstans än i rutan för viktig information i arrestliggaren.

Uttalanden av JO Per Lennerbrant

För intagna i polisarrester ska det föras en journal i form av ett arrestantblad eller omhändertagandeblad. Alla beslut som har fattats samt viktiga händelser eller väsentliga uppgifter om vidtagna eller planerade åtgärder när det gäller den intagne ska dokumenteras. Även uppgifter som i övrigt är av betydelse för vistelsen i arresten ska dokumenteras. Dokumentationen ska ske så snart som möjligt. (Se 5 § häktesförordningen och 2 kap. 2 och 3 §§ Polismyndighetens föreskrifter och allmänna råd om polisarrester, PMFS 2015:7, FAP 102-1.) Jag har vid flera tillfällen framhållit att det är ett grundläggande krav ur rättssäkerhets- och kontrollsynpunkt att beslut och åtgärder dokumenteras i enlighet med de bestämmelser som gäller.

Sedan några år dokumenteras alla uppgifter om en intagen i DAF. Vid inspektionen kom det fram att det som antecknas i rutan för viktig information i arrestliggaren inte sparas när ärendet avslutas. Jag får uppfattningen att det som antecknas där anses vara arbetsmaterial som inte behöver sparas. Utifrån vad som kom fram vid inspektionen ser jag dock en risk att uppgifter som är av betydelse för vistelsen i arresten, och således också för en efterhandsgranskning, går förlorade.

Polismyndigheten behöver se över hur rutan för viktig information används och vid behov vidta åtgärder för att säkerställa att användningen uppfyller dokumentationskraven. I sammanhanget vill jag också erinra om

bestämmelserna om allmänna handlingar när det gäller en anteckning som tillför ärendet en sakuppgift (se bl.a. 2 kap. 12 § tryckfrihetsförordningen).

Protokollförare vid inspektionen var Clara Ljunggren.

Iakttagelserna vid inspektionen justeras.

2023-05-25

Gunilla Bergéren

2023-05-25

Per Lennerbrant